YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS
21 päivänä helmikuuta 2002 *

Yhdistetyissä asioissa C-486/01 P-R ja C-488/01 P-R,

Front national, kotipaikka Saint-Cloud (Ranska), ja

Jean-Claude Martinez, Euroopan parlamentin jäsen, kotipaikka Montpellier (Ranska),

edustajinaan avocat F. Wagner ja avocat V. de Poulpiquet de Brescanvel,

valittajina,

joissa valittajat vaativat Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu kolmas jaosto) yhdistetyissä asioissa T-222/99, T-327/99 ja T-329/99, Martinez ym. vastaan parlamentti, 2.10.2001 antaman tuomion (Kok. 2001, s. II-2823) täytäntöönpanon lykkäämistä

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

ja joissa valittajien vastapuolena ja muuna osapuolena ovat

Euroopan parlamentti, asiamiehinään G. Garzón Clariana, J. Schoo ja H. Krück, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

Charles de Gaulle, Euroopan parlamentin jäsen, kotipaikka Pariisi (Ranska),

kantajana ensimmäisessä oikeusasteessa asiassa T-222/99,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on antanut seuraavan

määräyksen

1 Kansallinen rintama (Front National) ja Martinez ovat yhteisöjen tuomioistuimeen 17.12.2001 toimittamillaan valituksilla kumpikin hakeneet itseään koskevilta osin muutosta EY 225 artiklan ja EY:n tuomioistuimen perussäännön 49 artiklan nojalla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhdistetyissä asi-

oissa T-222/99, T-327/99 ja T-329/99, Martinez ym. vastaan parlamentti, 2.10.2001 antamaan tuomioon (Kok. 2001, s. II-2823; jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on hylännyt niiden nostamat kanteet, joissa vaadittiin kumoamaan Euroopan parlamentin työjärjestyksen 29 artiklan 1 kohdan tulkintaan liittyvä, 14.9.1999 tehty Euroopan parlamentin päätös "Riippumattomien jäsenten tekninen ryhmä (TDI) — sekaryhmä" -nimisen ryhmän hajottamisesta taannehtivin vaikutuksin (jäljempänä riidanalainen päätös).

2 Kansallinen rintama ja Martinez ovat yhteisöjen tuomioistuimeen samana päivänä toimittamillaan erillisillä asiakirjoilla vaatineet EY 242 artiklan nojalla valituksenalaisen tuomion täytäntöönpanon lykkäämistä.

3 Koska asianosaisten kirjalliset vaatimukset sisältävät kaikki tarpeelliset tiedot asian ratkaisemiseksi, ei ole tarpeen kuulla niiden suullisia huomautuksia.

4 Kun otetaan huomioon näissä kahdessa asiassa esille tulevien kysymysten samankaltaisuus, on asioiden käsittely yhdistettävä tämän määräyksen antamista varten.

Asiaa koskevat oikeussäännöt ja asian taustat

5 Euroopan parlamentin työjärjestyksen, sellaisena kuin se on voimassa 1.5.1999 lähtien (EYVL 1999, L 202, s. 1; jäljempänä työjärjestys), 29 artiklassa, jonka otsikkona on "Poliittisten ryhmien muodostaminen", määrätään seuraavaa:

"1. Jäsenet voivat ryhmittyä poliittisten kantojensa mukaisiin ryhmiin.

— —

3. Jäsen voi kuulua vain yhteen poliittiseen ryhmään.

4. Poliittisen ryhmän muodostamisesta ilmoitetaan puhemiehelle. Ilmoituksessa täsmennetään ryhmän nimi, sen jäsenten nimet ja sen työvaliokunnan kokoonpano.

— — "

6 Työjärjestyksen 30 artiklassa, joka koskee sitoutumattomia jäseniä, määrätään seuraavaa:

"1. Poliittisiin ryhmiin kuulumattomien jäsenten käytössä on sihteeristö. Puhemiehistö antaa siitä tarkemmat määräykset pääsihteerin ehdotuksesta.

2. Puhemiehistö määrää lisäksi näiden jäsenten aseman ja parlamentaariset oikeudet."

7 Työjärjestyksen 180 artiklassa, joka koskee työjärjestyksen soveltamista, määrätään seuraavaa:

"1. Jos tämän työjärjestyksen soveltamisesta tai tulkitsemisesta syntyy epäselvyyttä, puhemies voi antaa kysymyksen asiasta vastaavan valiokunnan käsiteltäväksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta aiempien asiaan liittyvien päätösten soveltamista.

Puhemies voi lähettää kysymyksen asiasta vastaavaan valiokuntaan myös, kun on kyse 142 artiklan mukaisesta työjärjestyspuheenvuorosta.

2. Valiokunta päättää, onko työjärjestykseen tarpeellista ehdottaa muutosta. Tällöin valiokunta toimii 181 artiklan määräysten mukaisesti.

3. Jos valiokunta päättää, että voimassa olevan työjärjestyksen tulkinta on riittävä, se lähettää tulkintansa puhemiehelle, joka ilmoittaa asiasta parlamentille.

4. Jos poliittinen ryhmä tai vähintään kolmekymmentäkaksi jäsentä esittää vastalauseen valiokunnan tulkinnasta, asiasta äänestetään parlamentissa. Sanamuoto hyväksytään yksinkertaisella enemmistöllä vähintään yhden kolmasosan parlamentin jäsenistä ollessa läsnä äänestyksessä. Jos sanamuoto hylätään, asia palautetaan valiokuntaan.

5. Tulkinnat, joista ei ole esitetty vastalausetta, ja parlamentin hyväksymät tulkinnat lisätään kursiivilla painettuina selittävinä huomautuksina asianomaiseen artiklaan tai asianomaisiin artikloihin yhdessä työjärjestyksen soveltamista koskevien päätösten kanssa.

6. Selittävät huomautukset on otettava huomioon kyseisten artiklojen myöhemmässä soveltamisessa ja tulkitsemisessa.

— — "

8 Asian taustoista, jotka ovat johtaneet riidanalaisen päätöksen tekemiseen, on esitetty yhteenveto valituksenalaisen tuomion 6—11 kohdassa.

9 Valituksenalaisesta tuomiosta käy ilmi, että 14.9.1999 pidetyn täysistunnon aikana on työjärjestyksen 180 artiklan mukaisesti äänestetty tulkitsevasta huomautuksesta parlamentissa, joka on hyväksynyt sen jäsentensä enemmistöllä. Kyseisen tulkitsevan huomautuksen teksti esitetään valituksenalaisen tuomion 9 kohdassa seuraavasti:

"Perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunta on 27. ja 28.7.1999 pitämässään kokouksessa käsitellyt työjärjestyksen 29 artiklan 1 [kohtaa] koskevan tulkintapyynnön, jonka puheenjohtajakokous oli 21.7.1999 pitämässään kokouksessaan päättänyt lähettää sen käsiteltäväksi.

Perusteellisen mielipiteiden vaihdon jälkeen ja äänin 15 puolesta, kaksi vastaan ja yksi tyhjä perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunta tulkitsee työjärjestyksen 29 artiklan 1 [kohtaa] seuraavasti:

'Riippumattomien jäsenten tekninen ryhmä — sekaryhmä' -nimisen ryhmän (jäljempänä TDI-ryhmä) muodostamisilmoitus ei ole [työjärjestyksen] 29 artiklan 1 [kohdan] mukainen.

Tämän ryhmän muodostamisilmoituksessa, erityisesti Euroopan parlamentin puhemiehelle osoitetun ryhmän muodostamista koskevan kirjeen liitteessä 2, suljetaan nimittäin poliittisten kantojen samansuuntaisuus kokonaan pois. Siinä annetaan allekirjoittajina oleville eri osapuolille täydellinen poliittinen riippumattomuus kyseisen ryhmän sisällä.

Ehdotan, että työjärjestyksen 29 artiklan 1 [kohtaan] lisätään tulkitsevana huomautuksena seuraava teksti:

'Tämän artiklan mukaan ei ole sallittua muodostaa sellaista ryhmää, joka kieltää avoimesti poliittisen luonteensa ja kaiken poliittisten kantojen samansuuntaisuuden osapuoltensa välillä.'

— — "

10 Martinez ja de Gaulle (asia T-222/99), Front national (asia T-327/99) ja Bonino, Pannella, Cappato, Dell'Alba, Della Vedova, Dupuis, Turco ja Lista Emma Bonino (asia T-329/99) nostivat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 5.10., 19.11. ja 22.11.1999 toimittamillaan kannekirjelmillä kumoamiskanteet riidanalaista päätöstä vastaan.

11 Martinez ja de Gaulle tekivät EY 242 artiklan nojalla erillisellä asiakirjalla parlamentin 14.9.1999 tekemän riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä koskevan hakemuksen. Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti hyväksyi tämän hakemuksen asiassa T-222/99 R, Martinez ja de Gaulle vastaan parlamentti, 25.11.1999 antamallaan määräyksellä (Kok. 1999, s. II-3397) ja määräsi samalla, että oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Valituksenalainen tuomio

12 Valituksenalaisessa tuomiossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin otti tämän määräyksen 10 kohdassa mainitut kolme kannetta tutkittavaksi, mutta se hylkäsi ne perusteettomina.

13 Parlamentin mukaan kyseiset kanteet olisi pitänyt jättää tutkimatta, ja se esitti tämän vaatimuksen tueksi kolme perustetta, joissa todetaan, että riidanalaista päätöstä ei ole olemassa, että kyseinen toimi ei voi olla yhteisöjen tuomioistuinten laillisuusvalvonnan kohteena ja että mainittu päätös ei koske kantajia suoraan ja erikseen EY 230 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla.

14 Ensinnäkin vastauksena TDI-ryhmän hajoittamista tarkoittavan riidanalaisen päätöksen puuttumista koskevaan perusteeseen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 46 kohdassa, että tällä päätöksellä parlamentti päätti hyväksyä perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan ehdottaman työjärjestyksen 29 artiklan 1 kohtaa koskevan yleisen tulkinnan ja tämän valiokunnan esittämän kannan, joka koski TDI-ryhmän muodostamisilmoituksen yhteensopivuutta kyseisen määräyksen kanssa, sekä todeta taannehtivasti, ettei tätä ryhmää ollut olemassa kyseisessä määräyksessä asetetun edellytyksen noudattamatta jättämisen vuoksi. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi näin ollen tämän parlamentin perusteen.

15 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi seuraavaksi valituksenalaisen tuomion 62 kohdassa parlamentin esittämästä toisesta perusteesta, jonka mukaan riidanalaisesta päätöksestä ei voida nostaa kumoamiskannetta, että tällaisen toimen "ei voida katsoa olevan pelkästään toimi, joka rajoittuu parlamentin töiden sisäiseen järjestämiseen" ja että "yhteisöjen tuomioistuinten on — — voitava tutkia kyseisen toimen laillisuus EY 230 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisesti". Näin ollen myös kyseinen peruste hylättiin.

16 Lopuksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 65—66 ja 72 kohdassa, että riidanalainen päätös koski kantajia suoraan ja erikseen. Tämän mukaisesti se on katsonut 75 kohdassa, että sen käsiteltäväksi saatetut kumoamiskanteet on otettava tutkittavaksi.

17 Kantajat esittivät kumoamisvaatimustensa tueksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa useita kanneperusteita, joista osa on samoja kaikissa asioissa ja osa koskee vain kantajien omaa asiaa. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin jakoi heidän väitteensä ja niiden perustelut yhdeksään kanneperusteeseen.

18 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 81 kohdassa ensimmäisestä kanneperusteesta, joka koski työjärjestyksen 29 artiklan 1 kohdan virheellistä tulkintaa, että "tällaisen määräyksen, joka on artiklassa, jonka otsikkona on 'Poliittisten ryhmien muodostaminen', on katsottava pakostakin merkitsevän sitä, että jäsenet, jotka päättävät muodostaa parlamentissa ryhmän, voivat tehdä sen vain poliittisten kantojen perusteella. Itse työjärjestyksen 29 artiklan 1 kohdan sanamuodosta ja ilmaisusta, jota käytetään tämän sanamuodon sisältävän artiklan otsikossa, seuraa näin ollen, että kantajien väite siitä, että tässä määräyksessä tarkoitettu poliittisia kantoja koskeva peruste on vapaaehtoinen, on hylättävä". Lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 85 ja 92 kohdassa, että parlamentin suhtautumisen muiden ryhmien muodostamista koskeviin ilmoituksiin ja saman poliittisen ryhmän jäsenten heterogeenista äänestyskäyttäytymistä täysistuntoäänestyksissä koskevan reaktion puuttumisen ei voida missään tapauksessa tulkita osoittavan, että työjärjestyksen 29 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu poliittisia kantoja koskeva edellytys on vapaaehtoinen.

19 Toisesta kanneperusteesta, joka koskee suhteellisuusperiaatteen loukkaamista ja työjärjestyksen määräysten rikkomista sekä valituksenalaisen päätöksen oikeudellisen perustan puuttumista, koska parlamentti on virheellisesti valvonut TDI-ryhmän työjärjestyksen 29 artiklan 1 kohdan mukaisuutta ja katsonut, että kyseisen ryhmän jäsenet eivät jaa poliittisia kantoja, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 101 kohdassa erityisesti, että "parlamentti, joka voi tarvittaessa antaa asian perussopimus-, työjärjestys- ja

toimielinasioiden valiokunnan käsiteltäväksi, on toimivaltainen valvomaan työjärjestyksensä määräysten oikeaa soveltamista ja tulkintaa, kuten työjärjestyksen 180 artiklasta ilmenee. Sillä on tällä perusteella erityisesti toimivalta tutkia — kuten se on tehnyt nyt esillä olevassa tapauksessa — täyttääkö ryhmä, jonka muodostamisesta on ilmoitettu parlamentin puhemiehelle työjärjestyksen 29 artiklan 4 kohdan mukaisesti, tämän saman artiklan 1 kohdan mukaisen poliittisia kantoja koskevan vaatimuksen. Tällaisen valvontavallan epääminen parlamentilta merkitsisi sitä, että se joutuisi jättämään tämän viimeksi mainitun määräyksen vaille käytännön merkitystä".

20 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 120 kohdassa tutkiessaan niiden väitteiden perusteita, joiden mukaan TDI-ryhmän muodostamisilmoitus ei ollut työjärjestyksen 29 artiklan 1 kohdan mukainen, että "parlamentti on perustellusti katsonut TDI-ryhmän muodostamisilmoituksesta ilmenevän, että kyseisen ryhmän osapuolten väliltä puuttuivat samansuuntaiset poliittiset kannat selvästi ja kokonaan. Parlamentti ei näin katsoessaan asettautunut tämän ryhmän jäsenten poliittisia kantoja arvioivan tuomarin asemaan, toisin kuin kantajat väittävät. Se totesi edellä tarkoitetun ilmoituksen perusteella ainoastaan, että kyseisen ryhmän jäsenet kielsivät avoimesti kaiken tällaisen hengenheimolaisuuden — — . Tässä tilanteessa parlamentti saattoi vain todeta, ettei TDI-ryhmä ollut työjärjestyksen 29 artiklan 1 kohdan mukainen, sillä muutoin tämä määräys olisi menettänyt kaiken käytännön merkityksensä".

21 Yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista TDI-ryhmän jäsenten osalta koskevaan kolmanteen kanneperusteeseen liittyen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin otti tutkittavaksi työjärjestyksen 29 artiklan 1 kohtaa ja 30 artiklaa koskevan lainvastaisuusväitteen ja hylkäsi sen perusteettomana.

22 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin korosti valituksenalaisen tuomion 149 kohdassa erityisesti, että nämä määräykset "ovat — — parlamentin sisäistä organisointia koskevia toimenpiteitä, jotka ovat parlamentin ominaispiirteiden, sen toimintaa koskevien vaatimusten sekä sillä perustamissopimuksen mukaan

olevien vastuiden ja tavoitteiden kannalta perusteltuja". Se lisää 152 kohdassa, että työjärjestyksen 29 artiklan 1 kohdan ja 30 artiklan määräyksissä tehty ero on kuitenkin perusteltu siitä syystä, että poliittiseen ryhmään kuuluvat jäsenet täyttävät työjärjestyksen mukaisen hyväksyttäviin päämääriin pyrkimistä koskevan vaatimuksen toisin kuin ne, jotka ovat parlamentin sitoutumattomia jäseniä ja joihin sovelletaan parlamentin puhemiehistön vahvistamia ehtoja.

23 Lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 155 kohdassa, että sitoutumattomien ja poliittisen ryhmään kuuluvien jäsenten välinen erilainen kohtelu ei johdu työjärjestyksen 29 artiklan 1 kohdan ja 30 artiklan määräyksistä niitä yhdessä tulkittaessa, vaan useista muista parlamentin sisäisistä määräyksistä, jotka on lueteltu valituksenalaisen tuomion 156 kohdassa ja joita vastaan ei ole esitetty mitään lainvastaisuusväitettä.

24 Mitä tulee väitteeseen, jonka mukaan riidanalainen päätös johtaa perusteettomaan syrjintään, koska sillä kielletään TDI-ryhmän muodostaminen, vaikka aikaisempien istuntokausien aikana on hyväksytty useiden muiden teknisten ryhmien muodostaminen, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 171 kohdassa, että koska parlamentti on täysin perustellusti todennut, ettei TDI-ryhmää tämän ryhmän työjärjestyksen 29 artiklan 1 kohdan vastaisuuden vuoksi ole olemassa, koska kyseisen ryhmän osapuolet ovat avoimesti sulkeneet keskinäisten poliittisten kantojensa samansuuntaisuuden kokonaan pois ja kieltäneet tämän ryhmän poliittisen luonteen, kantajat eivät missään tapauksessa voi menestyksellisesti vedota siihen, että parlamentti on arvioinut tiettyjen ryhmien muodostamisesta edellisten istuntokausien aikana tehtyjä ilmoituksia eri tavalla. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin täsmensi 172 kohdassa, että kantajat eivät ole kiistäneet parlamentin väitettä, jonka mukaan näiden eri ryhmien muodostamisesta ilmoittaneet parlamentin jäsenet eivät missään tapauksessa kieltäneet keskinäisten poliittisten kantojensa kaikkea samansuuntaisuutta avoimesti kuten ne parlamentin jäsenet, jotka ilmoittivat TDI-ryhmän muodostamisesta. Lopulta se katsoi 184 kohdassa vastauksena perustellun luottamuksen suojaamista koskeviin väitteisiin, että sitä seikkaa, ettei parlamentti vastustanut sellaisten ryhmien muodostamisilmoituksia, joilla ei ollut samoja tunnuspiirteitä kuin TDI-ryhmällä, ei voida kuitenkaan pitää täsmällisenä takeena, jonka vuoksi jälkimmäisen ryhmän muodostamisesta ilmoittaneille parlamentin jäsenille olisi syntynyt kyseisen ryhmän työjärjestyksen 29 artiklan 1 kohdan mukaisuutta koskevia perusteltuja odotuksia.

25 Lisäksi sen kantajien väitteen osalta, jonka mukaan samansuuntaisten poliittisten kantojen olemassaolo tiettyjen poliittisten ryhmien jäsenten välillä olisi näyttänyt kyseenalaiselta tietyissä äskettäisissä merkittäviä poliittisia kysymyksiä koskevissa äänestyksissä, kun taas TDI-ryhmän jäsenet olivat näissä tilanteissa osoittaneet suurta poliittista yhtenäisyyttä, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin korosti valituksenalaisen tuomion 191 kohdassa, että kantajat eivät ole esittäneet yhtään seikkaa, joka osoittaisi, että nämä ryhmät olisivat TDI-ryhmän tavoin kieltäneet avoimesti samansuuntaiset poliittiset kantansa ja että niiden äänten epäyhtenäisyyttä, jotka samaan poliittiseen ryhmään kuuluvat jäsenet ovat ilmaisseet yksittäisissä kysymyksissä, ei voida pitää sellaisena seikkana.

26 Neljännestä kanneperusteesta, joka koski demokratiaperiaatteen loukkaamista, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 200 kohdassa, että vaikka demokratian periaate on seikka, johon Euroopan unioni perustuu, tämä periaate ei ole esteenä sille, että parlamentti hyväksyy sen sisäistä organisointia koskevia toimenpiteitä, joilla pyritään siihen, että se voisi omien ominaispiirteidensä pohjalta täyttää mahdollisimman hyvin toimielimelle asetetun tehtävän ja päästä niihin päämääriin, joita sillä on perustamissopimuksen mukaan.

27 Vastauksena viidenteen kanneperusteeseen, joka koski suhteellisuuden periaatteen loukkaamista, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 217 kohdassa, että työjärjestyksen 29 artiklan 1 kohdan ja 30 artiklan määräyksiä niitä yhdessä tulkittaessa, ei voida pitää toimenpiteinä, joilla ylitetään se, mikä on tarkoituksenmukaista ja tarpeellista näillä määräyksillä tavoiteltujen hyväksyttävien päämäärien saavuttamiseksi.

28 Yhdistymisvapauden loukkaamista koskevasta kuudennesta kanneperusteesta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 232—233 kohdassa, että vaikka katsottaisiin, että yhdistymisvapauden periaatetta voidaan soveltaa parlamentin sisäiseen organisaatioon, se ei ole ehdoton eikä se ole esteenä sille, että parlamentti sisäisen organisaatiovaltansa nojalla asettaa parlamentin jäsenten ryhmän muodostamisen edellytykseksi parlamentissa samansuuntaisia poliittisia kantoja koskevan vaatimuksen, joka on niiden hyväksyttävien päämäärien sanelema, joihin se pyrkii, ja kieltää, siten kuin rii-

danalaisesta päätöksestä seuraa, sellaisen ryhmän muodostamisen, joka TDI-ryhmän tavoin ei selvästi ole tällaisen vaatimuksen mukainen.

29 Jäsenvaltioiden yhteisen parlamentaarisen perinteen huomioimatta jättämistä koskevan seitsemännen kanneperusteen osalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 240 kohdassa, että vaikka oletettaisiin, että oikeuskäytäntöä, jonka mukaan yhteisöjen tuomioistuinten on perusoikeuksien toteutumista valvoessaan tukeuduttava jäsenvaltioiden yhteiseen valtiosääntöperinteeseen, on sovellettava analogisesti jäsenvaltioiden yhteisten parlamentaaristen perinteiden osalta, niin riidanalaisen päätöksen, jolla kielletään sellaisten ryhmien perustaminen, joiden osapuolet kieltävät, kuten nyt kyseessä olevassa tapauksessa, kaiken poliittisten kantojen samansuuntaisuuden välillään, ei voida katsoa olevan jäsenvaltioiden yhteisen parlamentaarisen perinteen vastainen. Se täsmensi 241—242 kohdassa, että kantajien kirjelmissään esittämistä toteamuksista ilmenee korkeintaan, että teknisten ryhmien tai sekaryhmien muodostaminen on sallittua joissakin kansallisissa kansanedustuslaitoksissa, mutta niiden perusteella ei sitä vastoin voida sulkea pois sitä mahdollisuutta, että kansalliset parlamentit, jotka Euroopan parlamentin tapaan asettavat parlamentin sisäisen ryhmän muodostamisen edellytykseksi poliittisia kantoja koskevan vaatimuksen, hyväksyisivät samanlaisen TDI-ryhmän kaltaisen ryhmän muodostamisilmoitusta koskevan tulkinnan kuin parlamentti hyväksyi riidanalaisella päätöksellä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mukaan näiden toteamusten perusteella ei voida myöskään päätellä, että kansallisten parlamenttien enemmistö olisi sellaisia, että niissä voitaisiin muodostaa TDI-ryhmän kaltainen ryhmä, jonka jäsenet ilmoittavat nimenomaisesti, ettei ryhmä ole poliittinen.

30 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esitetty kahdeksas kanneperuste koski olennaisten muotomääräysten rikkomista.

31 Kyseisen kanneperusteen ensimmäisessä osassa väitettiin, että riidanalainen päätös on enemmän kuin yleinen ja vahvistava tulkinta. Tämä toimi on päätös, jolla on TDI-ryhmän muodostamisilmoituksesta lähtien alkava taannehtiva vaikutus ja jolla ryhmän muodostamiselle asetetaan uusi edellytys.

32 Tältä osin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 252 kohdassa erityisesti, että parlamentin tulkinta työjärjestyksensä määräyksestä selventää ja täsmentää kyseisen määräyksen merkitystä ja ulottuvuutta sellaisena kuin se piti tai se olisi pitänyt ymmärtää ja sitä olisi pitänyt soveltaa sen voimaantulopäivästä lähtien. Tästä seuraa, että kyseistä määräystä voidaan soveltaa näin tulkittuna tilanteisiin, jotka ovat syntyneet ennen kuin tulkintaa koskeva päätös hyväksyttiin.

33 Vastauksena tämän kahdeksannen kanneperusteen toiseen osaan, joka koski perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan toimivallan puuttumista erityispäätöksen tekemiseen TDI-ryhmän muodostamisilmoituksen työjärjestyksen 29 artiklan 1 kohdan mukaisuudesta, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, että kyseinen valiokunta on näin toimiessaan pitäytynyt sen toimivallan rajoissa, joka sille on annettu yhdessä tulkittujen työjärjestyksen liitteessä VI olevan XV 8 kohdan ja työjärjestyksen 180 artiklan nojalla.

34 Mitä tulee väitteeseen, jonka mukaan TDI-ryhmän hajoittamista koskevasta päätöksestä ei ollut äänestetty täysistunnossa, koska äänestys koski ainoastaan perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan ehdottamaa työjärjestyksen 29 artiklan 1 kohdan yleistä tulkintaa, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 264 kohdassa, että parlamentin jäsenet ovat TDI-ryhmän kyseisestä yleisestä tulkinnasta esittämän vastalauseen johdosta välttämättä ymmärtäneet, että edellä mainitusta tulkinnasta päättäessään he samalla ottavat kantaa TDI-ryhmän muodostamisilmoituksen työjärjestyksen 29 artiklan 1 kohdan mukaisuuteen ja näin ollen kyseisen ryhmän kohtaloon. Tässä tilanteessa ei ollut perusteltua äänestää tältä osin erikseen.

35 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi kahdeksannen kanneperusteen kontradiktorisen periaatteen ja puolustautumisoikeuksien loukkaamista koskevan kolmannen osan todeten valituksenalaisen tuomion 267 kohdassa, että TDI-ryhmän jäsenillä oli useissa tilanteissa mahdollisuus esittää muille parlamentin jäsenille näkökantansa siitä arvostelusta, jonka mukaan kyseinen ryhmä oli työjärjestyksen 29 artiklan 1 kohdan vastainen.

36 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 277 kohdassa yhdeksännestä kanneperusteesta — joka koskee olettamaa menettelyn väärinkäytöstä, koska työjärjestyksen aikaisemmista muutoksista käy ilmi parlamentin pyrkimys vähentää järjestelmällisesti tiettyjen parlamentin jäsenten oikeuksia — että tällaisia muutoksia koskevien esimerkkien avulla ei voida kuitenkaan osoittaa, että parlamentti halusi 14.9.1999 tekemillään päätöksillä tahallisesti vaikuttaa tiettyjen parlamentin jäsenten ja erityisesti Kansallisen rintaman oikeuksiin. Päinvastoin se katsoi, että tilanteessa, jossa samansuuntaisten poliittisten kantojen puuttuminen on yhtä selvää kuin TDI-ryhmän muodostamisilmoitusta koskevassa tapauksessa, parlamentti on voinut vain todeta, ettei tätä ryhmää ole työjärjestyksen mainitun 29 artiklan 1 kohdan mukaisen vaatimuksen noudattamatta jättämisen takia olemassa.

37 Tämän vuoksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on hylännyt sen käsiteltäväksi saatetut kolme kumoamiskannetta.

Täytäntöönpanon lykkääminen

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

38 Kansallinen rintama ja Martinez esittivät fumus boni juriksen perustelemiseksi kahdeksan perustetta, joista neljä on esitetty kummassakin täytäntöönpanon lykkäyshakemuksessa.

39 Ensimmäisessä perusteessaan Kansallinen rintama ja Martinez väittävät, että riidanalainen päätös perustuu työjärjestyksen 29 artiklan 1 kohdan virheelliseen

tulkintaan. Verbin "voida" käyttö tässä määräyksessä osoittaa, että jäsenillä on mahdollisuus luoda poliittisten kantojensa mukaisia ryhmiä ilman, että olisi tarpeen nähdä siinä lisärajoitusta, jota ei ole mainittu määräyksen sanamuodossa. Valittajien mukaan sanaparia "poliittinen kanta" ei pidä tulkita kirjaimellisesti, vaan se on ymmärrettävä pyrkimyksenä keskinäiseen solidaarisuuteen, joka tässä tapauksessa ilmenee haluna saada jokaiselle jäsenelle oikeus toimia täysipainoisesti parlamentaarisessa edustajantoimessaan ilman, että epäyhdenvertainen kohtelu vaikuttaa sen hoitamiseen.

40 Toinen peruste, joka on yhteinen kahdelle välitoimihakemukselle, koskee parlamentin suorittaman TDI-ryhmän työjärjestyksen 29 artiklan 1 kohdan mukaisuuden tutkimisen oikeudellisen perustan puuttumista ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista. Tältä osin valittajat katsovat ensinnäkin, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on nimenomaisesti todennut valituksenalaisen tuomion 102 kohdassa, että parlamentti ei suorita ryhmän muodostamisen yhteydessä mitään valvontaa ryhmän muodostavien jäsenten poliittisten kantojen suhteen. Työjärjestyksen 180 artiklan sanamuodossa ei vastoin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämää anneta parlamentille mitään työjärjestyksen määräysten oikeaan soveltamiseen ja tulkintaan liittyvää valvontatoimivaltaa. Valittajat väittävät lisäksi, että yhteisen kannan muodostaminen ja poliittisen ryhmän muodostaminen jokaisen jäsenen parlamentaarisen edustajantoimen täysimääräisen hoitamisen takaamiseksi osoittavat samansuuntaisten poliittisten kantojen olemassaolon työjärjestyksen 29 artiklassa tarkoitetulla tavalla. Ne korostavat lopuksi, että TDI-ryhmästä erilliset poliittiset ryhmittymät ovat usein aikaisemmin yhdistyneet tietyn tekstin käsiteltäväksi jättämistä varten.

41 Kolmas peruste, joka on yhteinen kahdelle välitoimihakemukselle, koskee yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista. Valittajat korostavat ensinnäkin, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 165 kohdassa myöntänyt poliittisten ryhmien jäsenten ja sitoutumattomien jäsenten välisen erilaisen kohtelun, mutta se on tyytynyt toteamaan, että tällainen erilainen kohtelu ei seuraa riidanalaisesta päätöksestä, vaan työjärjestyksen muista kuin sen 29 artiklan 1 kohtaan sisältyvistä määräyksistä tai luonteeltaan hallinnollisista säännöksistä, joiden lainmukaisuutta ei ole kiistetty ensimmäisen

oikeusasteen tuomioistuimessa. Vaikka valittajat eivät olekaan esittäneet lainvastaisuusväitettä, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen olisi pitänyt päättää kyseisen erilaisen kohtelun oikeudellisista seurauksista.

42 Seuraavaksi valittajat korostavat, että muiden teknisten ryhmien perustamisen yhteydessä ei ole suoritettu mitään edeltävää tutkintaa sellaisen ryhmän muodostamisilmoituksen osalta, jonka tarpeellinen määrä jäseniä on esittänyt asianmukaisessa muodossa. Martinez lisää, että näissä olosuhteissa TDI-ryhmä oli perustellusti voinut luottaa työjärjestyksen 29 artiklan 1 kohtaa koskevaan parlamentin vakiintuneeseen tulkintaan.

43 Lopuksi Kansallinen rintama ja Martinez väittävät, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on virheellisesti jättänyt huomiotta — koska kyse oli riidanalaisen päätöksen tekemisen jälkeisistä tapahtumista — seikat, joiden tarkoituksena oli osoittaa TDI-ryhmän jäsenten yhtenäinen äänestyskäyttäytyminen, vaikka nämä seikat olivat luonteeltaan omiaan selvittämään ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle TDI-ryhmän poliittisten kantojen samansuuntaisuutta.

44 Kansallisen rintaman neljännessä ja Martinezin kuudennessa perusteessa arvostellaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta siitä, että se on jättänyt huomiotta jäsenvaltioiden yhteiset parlamentaariset perinteet. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämä työjärjestyksen 29 artiklan 1 kohdan suppea tulkinta poikkeaa useimmista jäsenvaltioiden lainsäädännöistä ja parlamentaarisista käytännöistä.

45 Kansallisen rintaman viides peruste koskee olennaisten menettelymääräysten rikkomista. Työjärjestyksen artikloiden kirjaimellisesta lukemisesta seuraa yhtäältä, että poliittisen ryhmän hyväksymistä varten ei ole mitään erityistä menettelyä ja toisaalta, että riidanalaisen päätöksen taannehtiva soveltaminen, joka vastaa TDI-ryhmän hajoittamista, on vastoin oikeusvarmuuden, saavutettujen oikeuksien ja taannehtivuuskiellon periaatteita.

46 Kansallisen rintaman kuudes peruste nojautuu menettelyn väärinkäyttöä koskevaan olettamaan siltä osin kuin se on esittänyt objektiivisia, asiaankuuluvia ja yhtäpitäviä seikkoja, jotka osoittavat parlamentin pyrkimyksen vähentää järjestelmällisesti tiettyjen sen jäsenten oikeuksia.

47 Martinez vetoaa neljännen perusteensa yhteydessä demokratian periaatteen loukkaamiseen. Tämän periaatteen vastaista on se, että parlamentaarisen edustajantoimen hoitamisen edellytyksiin vaikuttaa se, että edustajantoimen haltija ei ole poliittisen ryhmän jäsen. Tältä osin merkitystä ei ole sillä, että kohtelun erilaisuus johtuu säännöksistä, joita vastaan ei ole esitetty lainvastaisuusväitettä.

48 Yhdistymisvapauden periaatteen loukkaamista koskevan perusteensa yhteydessä Martinez korostaa, että riidanalaisella päätöksellä, jolla vahvistetaan tätä vapautta koskeva suppea tulkinta, loukataan kiistämättä tätä vapautta.

49 Valittajat korostavat, että niiden välitoimihakemusten tarkoituksena on mahdollistaa TDI-ryhmän jäsenille heidän edustajantoimiensa hoitaminen poliittiseen ryhmään kuulumisesta seuraavista oikeuksista ja eduista nauttien siihen asti kun yhteisöjen tuomioistuin antaa ratkaisunsa valituksiin, jotka on tehty valituksenalaisesta tuomiosta.

50 Valituksenalaisen tuomion täytäntöönpanon lykkäämättä jättäminen aiheuttaisi vakavaa vahinkoa TDI-ryhmän jäsenille, koska heidän olisi mahdotonta saada niitä oikeuksia ja etuja, jotka on myönnetty poliittisille ryhmille. Tämä vahinko olisi vielä vakavampi siitä syystä, että valitusten ratkaisemiseksi tarpeellinen ajanjakso — jonka aikana ei voitaisi pitää poissuljettuna, että valittajia kohdellaan syrjivästi — voi vastata merkittävää osaa heidän edustajantoimensa rajoitetusta kestosta. Tämä vahinko on myös korjaamatonta, koska riidanalaisen päätöksen mahdollinen kumoaminen kyseisiin valituksiin liittyvän menettelyn päätteeksi ei voi enää korjata tätä tilannetta.

51 Lisäksi valituksenalaisen tuomion täytäntöönpanon lykkääminen ei voi aiheuttaa haittaa parlamentin toiminnan järjestämiselle, koska sen vaikutuksena TDI-ryhmällä olisi mahdollisuus samaan kohteluun kuin vuodesta 1979 lähtien perustetuilla teknisillä ryhmillä.

52 Parlamentti vaatii valituksenalaisen tuomion täytäntöönpanon lykkäämistä koskevien kahden hakemuksen hylkäämistä.

53 Parlamentti korostaa, että välitoimihakemukset ovat tehottomia. Valituksenalaisen tuomion täytäntöönpanon lykkääminen ei muuttaisi mitenkään sitä seikkaa, että työjärjestyksen 29 artiklan 1 kohdan laillisuudesta ei käytännössä ole tuomioistuimen päätöstä. Valituksenalaisen tuomion täytäntöönpanon lykkääminen ei myöskään palauttaisi edellä mainitussa asiassa Martinez ja de Gaulle vastaan parlamentti annetun määräyksen vaikutuksia, koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 107 artiklan 3 kohdan mukaan tällaisen määräyksen voimassaolo päättyy, kun asiassa annetaan lopullinen tuomio.

54 Parlamentilla on vakavia epäilyksiä Kansallisen rintaman esittämän valituksenalaisen tuomion täytäntöönpanon lykkäämistä koskevan hakemuksen tutkittavaksi ottamisen edellytyksistä, koska se katsoo, että myös Kansallisen rintaman ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa nostama kanne olisi pitänyt jättää tutkimatta. Tältä osin parlamentti korostaa, että riidanalainen päätös voi vaikuttaa suoraan ainoastaan Kansalliseen rintamaan kuuluviin jäseniin eikä itse poliittiseen puolueeseen, johon se voi vaikuttaa vain epäsuorasti.

55 Parlamentti vetoaa myös valitusten tutkittavaksi ottamisen edellytysten puuttumiseen kokonaisuudessaan, koska valittajat tyytyvät toistamaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa jo esitetyt perusteet, jotka viimeksi mainittu on tutkinut. Valittajat eivät täsmällisesti ilmoita seikkoja, joiden osalta valituksen-

alaista tuomiota arvostellaan, eivätkä myöskään oikeudellisia perusteita ja perusteluja, joihin erityisesti halutaan vedota tämän valituksen tueksi. Joka tapauksessa parlamentti kiistää, että perusteet, joihin on vedottu, olisivat riittävän vakavia perustelemaan täytäntöönpanon lykkäämisen myöntämiseksi tarpeellisen fumus boni juriksen.

56 Tältä osin parlamentti korostaa, että tilanne, jossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti on antanut määräyksen edellä mainitussa asiassa Martinez ja de Gaulle vastaan parlamentti ja tilanne, jonka perusteella valituksenalaisen tuomion täytäntöönpanon lykkäystä haetaan, eivät ole rinnakkaisia. Kun kyseinen määräys perustuu erityisesti mahdolliseen mielivaltaiseen syrjintään Demokratian ja monimuotoisuuden Eurooppa -ryhmän (EDD) perustamiseen verrattuna, valituksenalaisessa tuomiossa osoitetaan pikemminkin asian kannalta merkitykselliset eroavuudet tämän ryhmän ja TDI-ryhmän välillä.

57 Parlamentti hyväksyy ne perustelut, jotka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on esittänyt Kansallinen rintaman ja Martinezin ensimmäisestä yhteisestä perusteesta, jonka mukaan riidanalainen päätös perustuu työjärjestyksen 29 artiklan 1 kohdan virheelliseen tulkintaan, ja se korostaa, että valittajien esittämältä perusteelta puuttuu fumus bonis juris, joka voisi pätevästi vaikuttaa kyseisiin perusteluihin.

58 Kansallisen rintaman ja Martinezin yhteisen toisen perusteen osalta parlamentti korostaa, että valittajat ovat tulkinneet valituksenalaisen tuomion 102 kohtaa virheellisesti, kun ne väittävät, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on siinä todennut, että parlamentti ei suorita ryhmän perustamisen yhteydessä mitään valvontaa ryhmän jäsenten poliittisten kantojen suhteen. Lisäksi suppea tulkinta, jonka valittajat antavat parlamentin työjärjestyksen 180 artiklan mukaiselle toimivallalle, seuraa tämän määräyksen pinnallisesta lukemisesta, jossa määräykselle ei anneta mitään tehokasta vaikutusta.

59 Yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamisen osalta parlamentti katsoo, että valittajat antavat käsitteelle "poliittinen kanta" merkityksen, jolla ei ole

sisältöä, koska se rajoitetaan tarkoittamaan pelkkää mahdollisuutta hoitaa parlamentaarista edustajantointa. Lisäksi valittajat arvostelevat todellisuudessa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 122 kohdassa tekemiä tosiseikkoja koskevia havaintoja, joiden mukaan TDI-ryhmän nimissä tehdyt eri aloitteet vahvistavat samansuuntaisten poliittisten kantojen täydellisen puuttumisen tämän ryhmän muodostavien jäsenten välillä. Valitus voi kuitenkin koskea vain oikeuskysymyksiä ja näin ollen tällainen peruste on jätettävä tutkimatta.

60 Parlamentti toteaa väitteestä, joka liittyy TDI-ryhmän jäsenten ja parlamentin poliittisten ryhmien jäsenten erilaiseen kohteluun ja joka muodostaa Kansallisen rintaman ja Martinezin kolmannen yhteisen perusteen ensimmäisen osan, että Kansallinen rintama ja Martinez eivät arvostele mitään valituksenalaisen tuomion konkreettista osaa ja että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole havainnut syrjintää, vaan se on yksinkertaisesti todennut erilaisen kohtelun olemassaolon ilmaisten kuitenkin, että se ei johdu riidanalaisesta päätöksestä.

61 Parlamentti väittää sen perusteen osalta, joka koskee erilaista kohtelua siltä osin kuin riidanalaisessa päätöksessä kielletään TDI-ryhmän perustaminen, vaikka useiden teknisten ryhmien perustaminen on hyväksytty aikaisempien istuntokausien aikana, että se ei ole koskaan ollut tilanteessa, jossa poliittisten kantojen samansuuntaisuuden puuttuminen olisi ollut yhtä ilmeistä, kuten valituksenalaisen tuomion 175 kohdasta käy ilmi. Lisäksi jokainen parlamentti voi jokaisella istuntokaudellaan päättää itsenäisesti työjärjestyksestään yhteisöjen tuomioistuinten suorittamaa mahdollista valvontaa koskevin varaumin. Työjärjestyksen 180 artiklan mukaista tulkintamenettelyä ei ole myöskään koskaan aikaisemmin käytetty.

62 Parlamentti väittää Kansallisen rintaman ja Martinezin yhteisestä neljännestä perusteesta, joka koskee jäsenvaltioiden yhteisiä parlamentaarisia perinteitä, että Saksan parlamentaarista oikeutta koskeva esitys on epätarkka ja että tilanteet eroavat joka tapauksessa toisistaan siten, että sen perusteella ei ole mahdollista tehdä johtopäätöstä, jota voitaisiin soveltaa yhteisön tasolla.

63 Olennaisten menettelymääräysten rikkomisesta ja väitetystä menettelyn väärinkäytöstä, jotka muodostavat Kansallisen rintaman viidennen ja kuudennen perusteen, parlamentti toteaa, että näissä perusteissa tyydytään arvostelemaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta yleisesti ilman, että niissä täsmällisesti ilmoitettaisiin seikkoja, joiden osalta valituksenalaista tuomiota arvostellaan, eikä myöskään oikeudellisia perusteita ja perusteluja, joihin erityisesti halutaan vedota tuomion kumoamisvaatimuksen tueksi.

64 Parlamentti toteaa Martinezin esittämästä neljännestä perusteesta, joka koskee demokratian periaatetta, että valittaja ei selitä sitä, miten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on loukannut tätä periaatetta.

65 Martinezin valituksessaan esittämän yhdistymisvapauden periaatetta koskevan viidennen perusteen osalta parlamentti korostaa, että vastoin valittajan esittämää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on — myöntäen, että kyseistä periaatetta voidaan soveltaa mainitun toimielimen sisäiseen organisaatioon — valituksenalaisen tuomion 232 ja 233 kohdassa osoittanut riidanalaisella päätöksellä tavoitellun lainmukaisen päämäärän.

66 Kiireellisyyden osalta parlamentti toteaa, että Kansallinen rintama ei vetoa mihinkään vahinkoon, joka sille voisi aiheutua valituksenalaisen tuomion täytäntöönpanosta.

67 Parlamentti korostaa lisäksi, että poliittisille ryhmille myönnettyjä mahdollisuuksia osallistua laajemmin parlamentaariseen työhön voivat tehokkaasti käyttää ainoastaan yksiköt, joilla on yhteinen poliittinen vakaumus. Nämä mahdollisuudet eivät ole kaikesta poliittisesta sisällöstä tyhjennettyjä toimintamahdollisuuksia, vaan ne ovat keinoja, jotka on tarkoitettu sisäisten keskuste-

lujen jälkeen kehitetyn poliittisen viestin välittämiseen. Entinen TDI-ryhmä ei näin ollen voisi tehokkaasti käyttää osallistumismahdollisuuksia, jotka on varattu varsinaisille poliittisille ryhmille.

68 Lisäksi parlamentti ilmoittaa yhteisöjen tuomioistuimelle päätöksestään korottaa sitoutumattomille jäsenille myönnettäviä varoja. Jos parlamentaarisen edustajantoimen hoitamiseen kohdistuu syrjintää, valittajat voisivat joka tapauksessa valituksenalaisen tuomion mukaan riitauttaa konkreettiset päätökset, jotka parlamentti on tehnyt työjärjestyksen asian kannalta merkityksellisten määräysten perusteella.

69 Parlamentti väittää intressivertailuun liittyen, että valituksenalaisen tuomion täytäntöönpanon lykkääminen haittaisi sen toimintaa. Ei pelkästään talousarviosta suoritettavien maksujen, joita uusi TDI-ryhmä vaatisi, takaisinperiminen olisi vaikeaa siinä tapauksessa, että pääasiassa annettava tuomio olisi parlamentille edullinen, vaan myös parlamentin sisäinen koostumus ja yksiköt tulisivat jälleen epävakaiksi.

70 Parlamentti korostaa, että 120 eri poliittisella puolueella on tällä hetkellä valittuja edustajia tässä toimielimessä ja että jos sillä olisi velvollisuus tunnustaa "fiktiiviset" ryhmät, sille kuuluvien tehtävien suorittaminen olisi vielä monimutkaisempaa. Tältä osin parlamentti toteaa, että EY 191 artiklassa on tunnustettu Euroopan tason — josta Kansallinen rintama ei ole osa — poliittisten puolueiden merkitys yhdentymistä edistävänä tekijänä unionissa. Jotta ne voisivat myötävaikuttaa eurooppalaisen tietoisuuden muodostumiseen ja unionin kansalaisten poliittisen tahdon ilmaisemiseen, on välttämätöntä antaa eurooppalaisille poliittisille puolueille tietty tietynlainen etuoikeutettu rooli parlamentissa. Tämä rooli menettää kuitenkin merkityksensä, jos mikä tahansa koostumus voi muodostaa ryhmän parlamentin sisällä täyttämättä ryhmän muodostamiselle asetettuja aineellisia edellytyksiä.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

71 On muistettava, että EY:n tuomioistuimen perussäännön 53 artiklan mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen antamasta tuomiosta tehdyllä valituksella ei periaatteessa ole lykkäävää vaikutusta. Yhteisöjen tuomioistuin voi kuitenkin EY 242 artiklan nojalla määrätä valituksenalaisen tuomion täytäntöönpanon lykättäväksi, jos se katsoo, että olosuhteet sitä edellyttävät.

72 Lisäksi yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 83 artiklan 2 kohdasta käy ilmi, että lykkäyksen myöntäminen edellisessä kohdassa esitettyjen säännösten perusteella edellyttää sellaisten seikkojen olemassaoloa, joiden vuoksi asia on kiireellinen, sekä niiden tosiseikkojen ja oikeudellisten perusteiden tarkkaa määrittelyä, joiden vuoksi tällainen toimenpide on perusteltu.

73 On myös muistettava, että periaatteessa ei ole mahdollista vaatia kielteisen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä, koska lykkäyksen myöntäminen ei muuta kantajan tilannetta (ks. asia 206/89 R, S. v. komissio, määräys 31.7.1989, Kok. 1989, s. 2841, 14 kohta ja asia C-89/97 P(R), Moccia Irme v. komissio, määräys 30.4.1997, Kok. 1997, s. I-2327, 45 kohta).

74 Käsiteltävässä asiassa valittajat eivät ole kuitenkaan esittäneet mitään seikkoja, jotka osoittaisivat, että valituksenalaisen tuomion — joka voidaan rinnastaa kielteiseen päätökseen, koska sillä hylätään heidän kanteensa kokonaisuudessaan — täytäntöönpanon lykkäyksen poikkeuksellinen myöntäminen muuttaisi heidän tilannettaan.

75 Näin ollen pelkästään valituksenalaisen tuomion täytäntöönpanon lykkääminen ei tekisi mahdolliseksi TDI-ryhmän perustamista eikä se varsinkaan palauttaisi edellä mainitussa asiassa Martinez ja de Gaulle vastaan parlamentti annetun määräyksen vaikutuksia.

76 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 107 artiklan 3 kohdasta käy nimittäin ilmi, että jos välitoimista päättävän tuomioistuimen antamassa määräyksessä ei vahvisteta päivää, jolloin välitoimen voimassaolo päättyy, kyseisen välitoimen voimassaolo päättyy, kun asiassa annetaan lopullinen tuomio. Tästä seuraa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti on toimivaltainen yksinomaan määräämään perustellulla määräyksellä toimen täytäntöönpanon lykkäämisestä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oikeudenkäynnin yhteydessä, ilman että hän voisi ulottaa tällaisen määräyksen oikeusvaikutuksia mahdolliseen yhteisöjen tuomioistuimessa vireille pantavaan muutoksenhakuun, ja että vain yhteisöjen tuomioistuin on toimivaltainen antamaan ratkaisun muutoksenhaun yhteydessä esitetyistä täytäntöönpanon lykkäämistä koskevista vaatimuksista (asia C-361/00 P(R), Cho Yang Shipping v. komissio, määräys 15.12.2000, Kok. 2000, s. I-11657, 99 kohta).

77 Koska valituksenalaisen tuomion täytäntöönpanon lykkäyksen myöntämisellä ei näin ollen vältetä sellaisen vakavan ja korjaamattoman vahingon syntymistä, johon kantajat vetoavat välitoimihakemuksiensa tueksi, nämä hakemukset voidaan ainoastaan hylätä.

78 Vaikka kantajien hakemusten olisi tulkittava pääasiallisesti tarkoittavan riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkäyksen myöntämistä tai sellaisten välitoimien määräämistä, jotka antaisivat heidän muodostaa uudelleen TDI-ryhmän, edellisessä kohdassa mainittu johtopäätös ei kuitenkaan seuraavista syistä tämän perusteella kumoutuisi.

79 Ensinnäkin on todettava, että valitusten tueksi esitettyjen perusteiden tutkittavaksi ottaminen näyttää ensinäkemältä erittäin epävarmalta.

80 Yhtäältä lähes kaikissa näissä perusteissa rajoitutaan toistamaan ne perusteet, joihin on jo vedottu ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ilman, että ne sisältäisivät mitään perusteluja, joiden tarkoituksena olisi erityisesti valituksenalaisen tuomion arvosteleminen.

81 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan EY 225 artiklasta, EY:n tuomioistuimen perussäännön 51 artiklan ensimmäisestä kohdasta ja yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 112 artiklan 1 kohdan c alakohdasta seuraa, että valituksessa on ilmoitettava täsmällisesti sekä se, miltä kaikilta osin tuomion kumoamista vaaditaan, että ne oikeudelliset perusteet ja perustelut, joihin erityisesti halutaan vedota tämän vaatimuksen tueksi. Tätä edellytystä ei täytä valitus, johon ei sisälly erityisesti valituksenalaiseen tuomioon sisältyvän oikeudellisen virheen osoittamiseen tarkoitettuja perusteita ja jossa vain toistetaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa jo esitetyt perusteet ja perustelut, sellaisetkin, joiden pohjana olevien tosiseikkojen osalta tämä tuomioistuin on tosiseikastoa määrittäessään nimenomaisesti omaksunut eri näkemyksen. Tällaisella valituksella pyritään tosiasiassa ainoastaan siihen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esitetty kanne tutkitaan uudelleen, mikä ei kuulu yhteisöjen tuomioistuimen toimivaltaan (ks. esim. asia C-73/95 P, Viho v. komissio, tuomio 24.10.1996, Kok. 1996, s. I-5457, 25 ja 26 kohta ja asia C-352/98 P, Bergaderm ja Goupil v. komissio, tuomio 4.7.2000, Kok. 2000, s. I-5291, 34 ja 35 kohta).

82 Toisaalta on ensinäkemältä ilmeistä, että tiettyjen perusteiden tarkoituksena on pääasiallisesti asettaa kyseenalaiseksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen valituksenalaisessa tuomiossa tosiseikoista tekemät arvioinnit, erityisesti TDI-ryhmän jäsenten samansuuntaisten poliittisten kantojen puuttumisen, muiden aikaisemmin muodostettujen teknisten ryhmien ominaispiirteiden tai menettelyn väärinkäytön osalta.

83 EY 225 artiklan ja EY:n tuomioistuimen perussäännön 51 artiklan mukaan muutosta voidaan hakea vain oikeuskysymyksiä koskevilta osin. Jälkimmäisen määräyksen mukaan muutoksenhaun perusteena on oltava yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelta puuttuva toimivalta, asian käsittelyssä yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa tapahtunut oikeudenkäyntivirhe, joka on hakijan edun vastainen, tai yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa tapahtunut yhteisöjen oikeuden rikkominen.

84 Ainoastaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on toimivaltainen toisaalta määrittämään ratkaisun perustaksi asetettavan tosiseikaston, lukuun ottamatta sellaisia tapauksia, joissa määritetyn tosiseikaston paikkansapitämättömyys käy ilmi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle toimitetusta aineistosta, ja toisaalta arvioimaan tätä tosiseikastoa. Lukuun ottamatta sitä tapausta, että tuo-

mioistuimelle esitetty selvitys on otettu huomioon vääristyneellä tavalla, tosiseikaston arviointi ei näin ollen ole sellainen oikeuskysymys, että se sinänsä kuuluisi yhteisöjen tuomioistuimen harjoittaman valvonnan piiriin (ks. erityisesti asia C-390/95 P, Antillean Rice Mills ym. v. komissio, tuomio 11.2.1999, Kok. 1999, s. I-769, 29 kohta).

85 Toiseksi, vaikka oletettaisiin, että joku valituksessa esitetyistä perusteista voitaisiin mahdollisesti ottaa tutkittavaksi, on todettava, että vaikka valituksenalaisessa tuomiossa vastataan yksityiskohtaisesti kaikkiin valittajien ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa vetoamiin perusteisiin, valittajien muutoksenhakuvaiheessa esittämät oikeudelliset perustelut ovat erittäin suppeita ja ne näyttävät ensiarviolta vievän asiallisesti merkityksen sekä työjärjestyksen 29 artiklan 1 kohdalta että 180 artiklalta.

86 Kolmanneksi Kansallisen rintaman osalta on myös todettava, että se ei ole esittänyt mitään perusteluja, jotka osoittaisivat syyn, miksi valituksenalaisen tuomion täytäntöönpano aiheuttaisi sille vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa.

87 Neljänneksi ja viimeiseksi on muistettava, että vaikka sitoutumattoman jäsenen asemassa on eroja verrattuna poliittiseen ryhmään kuuluvaan jäseneen, tällaiset erot seuraavat säännöksistä, joiden lainvastaisuuteen ei ole vedottu ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa. Valittajien esittämät perustelut kiireellisyyden perustelemiseksi näyttävät siten suurelta osin yritykseltä torjua sellaisten työjärjestyksen määräysten tai muiden sisäisten hallinnollisten säännösten seuraukset, joita ei ole riitautettu käsiteltävän asian yhteydessä. Välitoimimenettelyn tarkoituksena on kuitenkin ainoastaan turvata pääasiassa, johon välitoimihakemus liittyy, annettavan lopullisen päätöksen täysi tehokkuus.

88 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että valituksenalaisen tuomion täytäntöönpanon lykkäämistä koskevat hakemukset on hylättävä.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on määrännyt seuraavaa:

1) **Asiat C-486/01 P-R ja C-488/01 P-R yhdistetään määräyksen antamista varten.**

2) **Kansallisen rintaman ja Martinezin välitoimihakemukset hylätään.**

3) **Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.**

Annettiin Luxemburgissa 21 päivänä helmikuuta 2002.

R. Grass
kirjaaja

G. C. Rodríguez Iglesias
presidentti